

Forslag til Lov om Ændring i Lov om Ligbrænding af 1. April 1892, jfr. Lov Nr. 51 af 5. Marts 1910,

Forslag til Lov om Ændringer i den ved Justitsministeriets Bekendtgørelse af 1. August 1912 kundgjorte Bygningslov for Frederiksberg Kommune og

Forslag til Lov om Forlængelse af Lov for Færøerne om Forandring i forskellige Skatter og Afgifter af 7. Marts 1912.

Rigsdagens Afviklingsudvalg har afgivet Indstilling vedrørende de om Ølbrygning gældende Restriktioner. Eksemplarer er omdelt.

Udenfor Dagsordenen har Finansministeren Ordet for at fremsætte et tidligere anmeldt Lovforslag.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg skal have den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Tillæg til Ventepenge, Pensioner og Understøttelser, der er fastsat i Henhold til de før 1. Oktober 1919 gældende Love.* Dette Lovforslag fremsættes i Henhold til § 5 i Loven af 22. December 1920, hvorefter det paa-hviler Finansministeren inden Udgangen af 1922 at fremsætte Forslag til Lov om Revision af Lovens Bestemmelser. De tidligere Love af 1919 og 1920 har jo været midlertidige, men da de Grunde, som den Gang talte for en væsentlig Forøgelse af de Pensioner, som efter den bestaaende Lovgivning tilkommer de gamle Pensionister fra før 1919, stadig bestaar, om end vel paa Grund af Prismiveauets Sænkning ikke i samme Grad som i 1920, og da det kan antages, at disse Forhold vil vedblive at bestaa i en Aarrække, og da Billighed desuden taler for til en vis Grad at udjævne Forskellen i de Ydelser, der tilkommer Pensionisterne i Henhold til den gamle Lov af 1919 og til tidligere givne Lønnings- og Pensionslove, mener jeg, at Øjeblikket er kommet til at lovgive om denne Sag paa almindelig Maade, altsaa ved en permanent og ikke tidsbegrænset Lov.

Naar vi altsaa paa dette Omraade gaar over fra midlertidig til permanent Lovgivning, er der visse Ændringer, som det bliver nødvendigt at foretage. Efter de to tidligere Love af 1919 og 1920 forøgede man enhver Pension eller Understøttelse efter Loven af 1920 paa indtil 400 Kr. op til dette Beløb og lagde dertil et vist Procentbeløb, og af det saaledes udkomne beregnede man Konjunktur- og Dyrtidstillæget. Følgen heraf var, at

ganske smaa Pensioner eller Understøttelser, der var ydet for en kortvarig eller efter sin Natur ubetydelig Tjeneste, og hvis Indehavere derfor aldrig har haft Krav paa et Livsophold af Staten, men kun paa et lille Tilskud til Supplering af anden Erhvervsindtægt, blev ganske ligestillet med Pensioner paa op imod 400 Kr.; med andre Ord: Understøttelser paa 20—30—50 Kr. blev ligestillet med Pensioner paa mellem 300 og 400 Kr. Derved fremkom den Anomali, at de mindste Pensioner eller Understøttelser blev forøget med 1 000 eller 2 000 pCt., ja, med endnu meget mere, og de fik saaledes mere, end ligestillede kunde opnaa efter Tjenestemandsløven af 1919 og efter den Praksis med Hensyn til Tildeling af Understøttelser, som vi nu har, medens til Gengæld virkelige Pensioner, der var ydet for et Livs Statstjeneste, fik en forholdsvis langt ringere Forøgelse. Dette søges der nu raadet Bod paa ved en delvis ny Affattelse af § 1, hvorefter Procenttillæget beregnes efter Grundpensionen eller Understøttelsen, og det saaledes fremkomne Beløb, for saa vidt det ikke naar 400 Kr., forhøjes hertil, men dog ikke til mere end 4 Gange den oprindelige Pension eller Understøttelse. Af det saaledes fremkomne Beløb beregnes saa Konjunktur- og Dyrtidstillæget. Derved opnaar man, at Forholdet mellem de ganske smaa Understøttelser og Pensioner og det, jeg vil kalde de virkelige Pensioner, bliver rimeligere, og samtidig forbedrer man Stillingen for de virkelige Pensionister derved, at Procenttillæget forøges fra 25 og 20 for Pensioner og Understøttelser paa under og over 840 Kr. til henholdsvis 30 og 25. Endvidere forøges de Pensioner eller Understøttelser, der er tillagt fader- og moderløse Børn under 18 Aar af pensionsberettigede Tjenestemænd, fra 120 til 156 Kr. aarlig, medens Pensionsbeløbet til Tjenestemandsenkers uforsørgede Børn forbliver som nu 120 Kr. aarlig.

I § 2 er der foretaget den Forandring, at det nuværende Konjunkturtillæg ændres til et personligt Tillæg, hvis Størrelse bestemmes efter den Skala, der ved den nu-gældende Lov om Konjunkturtillæg af 23. Marts 1922 fastsættes for de gamle Pensionister. Dette personlige Tillæg er saa tænkt som en blivende Bestanddel af Pensionerne, hvorimod Dyrtidstillæget paa sædvanlig Maade varierer efter Pristallet. Jeg har ment, det var af Vigtighed saaledes at stille disse gamle Pensionister saa stabilt som muligt og har gerne